چکیده

مقدمه: کاهش نرخ باروری کلی و افزایش امید به زندگی، ساختار جمعیتی بسیاری از کشورها را متحول کرده است. تحولات در ساختار جمعیت، اثرات بلندمدتی بر اقتصاد کشورها به جا می گذارد. سالخوردگی جمعیت، آثاری منفی بر اقتصاد و بهویژه بر ساختار رفاهی و تامین اجتماعی آنها به جا می گذارد.

روش بررسی: مطالعه حاضر با در نظر گرفتن جایگاه و اهمیت پدیده سالخوردگی جمعیت و افزایش طول عمر طی دهههای اخیر، به برآورد آثار رفاهی سالخوردگی جمعیت در ایران طی دوره زمانی ۱۵۰ ساله پرداخته است. برای این منظور از رهیافت نسلهای همپوشان و نرمافزار GAMS استفاده شده است.

یافتهها: نتایج بررسی تاثیر کاهش میزان رشد جمعیت و در واقع سالخوردگی جمعیت بر رفاه اقتصادی، عرضه نیروی کار، موجودی سرمایه و مخارج دولت در افق زمانی ۱۵۰سال نشان می دهد که با رخداد پدیده سالمندی جمعیت در ایران، رفاه اقتصادی در دورههای آغازین کاهش یافته اما میزان کاهش در سالهای پایانی، کاهنده است. این نتیجه در ارتباط با عرضه نیروی کار نیز به دست آمده است. تاثیر پدیده سالمندی جمعیت بر موجودی سرمایه در مقایسه با سایر متغیرهای مورد بررسی بیشتر است.

بحث و نتیجه گیری: سالخوردگی جمعیت می تواند منجر به انتقال شدید و موثر در رفتار مصرف و پسانداز شود. بازارهای نیروی کار نیز انتقال در عرضه نیروی کار را تجربه می کنند که دلالتهایی برای بهرهوری نیروی کار دارد. اثر ترکیبی این تغییرات می تواند بر رشد اقتصادی و به موجب آن بر رفاه مردم داشته باشد. با توجه به نتایج مطالعه، حمایت از نیروی کار و بکارگیری جمعیت مهاجر نقش مهمی در کاهش تبعات منفی این پدیده دارد.

كليد واژهها: آثار رفاهي، سالخوردگي جمعيت، ايران، رهيافت OLG

Abstract

Introduction: The decline in fertility rates and the increase in life expectancy have led to a dramatic change in the demographic structure of many countries and entail long-term economic implications for them. Population aging has adverse effects on countries' economies, particularly on their social security system and welfare structure.

Method: Considering the importance of the phenomenon of population aging and the increased longevity in recent decades, the present study addresses the welfare implications of population aging in Iran during a span of 150 years through the Overlapping Generations (OLG) model and using the GAMS software.

Findings: Examining the effect of reduced population growth or population aging on economic welfare, labor supply, capital assets and government expenditure during a span of 150 years suggested a decline in economic welfare in the early years; however, the rate of decline slowed down toward the end of the period. The same finding applies to the labor supply; however, compared to the other variables examined, population aging had the greatest impact on capital assets.

Conclusion: Population aging can cause a drastic transition in consumption and saving behaviors. Labor markets can also experience similar transitions in their labor supply, with implications for labor productivity as well. The combination of these changes can affect economic growth and subsequently the population's welfare. According to the results of the study, supporting the workforce and benefiting from the immigrant population in the labor market can play a major role in reducing the adverse consequences of the phenomenon of population aging.

Keywords: Welfare implications, population aging, Iran, OLG approach